

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความเครียด ความคิดอยากฆ่าตัวตายและความคิดอยากฆ่าผู้อื่น ของข้าราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข, ข้าราชการครู และข้าราชการตำรวจ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ 10 อำเภอ ที่สุ่มได้จากอำเภอทั้งหมดของจังหวัดเชียงใหม่ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,728 คน เป็นชาย 764 คน (44.2 %) เป็นหญิง 964 คน (55.8 %) อายุระหว่าง 19-60 ปี (เฉลี่ย 36.73 ± 11.96 ปี) แบ่งเป็นข้าราชการสาธารณสุข 436 คน ตำรวจ 422 คน และครู 870 คน ทุกคนสมัครใจตอบแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไป, คำถามที่สำรวจความคิดอยากฆ่าตัวตาย, ความคิดอยากฆ่าผู้อื่น และแบบวัดความเครียดสวนปรุงชุด 60 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูมีวิธีการดำเนินชีวิตที่เกื้อหนุนให้ปรับตัวรับมือกับความเครียดได้ดีกว่าทำให้มีระดับความไวที่จะเกิดความเครียดต่ำกว่าข้าราชการสาธารณสุข และตำรวจ กลุ่มข้าราชการทั้งหมดมีความเครียดในระดับสูงถึงรุนแรง 23.5 % ส่วนใหญ่จะมีสาเหตุมาจากเรื่องเงิน, ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม โดยตำรวจจะเครียดในระดับที่จะก่อให้เกิดอันตรายมากที่สุด (27.8 %) รองลงมาคือข้าราชการสาธารณสุข (26.8 %) และครู (19.8 %) จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์พบว่า ระดับความเครียดจะมีความเครียดจะมีความสัมพันธ์แบบผกผันกับอายุ, อายุราชการ, รายได้ นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรส, การศึกษา, จำนวนบุตรที่มี, การอาศัยอยู่ร่วมกันกับครอบครัว, สาขาอาชีพทางราชการ ($P < 0.05$)

ข้าราชการตำรวจจะมีความคิดอยากฆ่าตัวตายและฆ่าผู้อื่นสูงสุด (14.9 %) และ (28.4 %) รองลงมาคือข้าราชการสาธารณสุข (11.6 % และ 13.9 %) และครู (7.7 % และ 11.4 %) ตามลำดับ, 55.9 % ของข้าราชการที่มีความคิดอยากฆ่าตัวตายจะมีความคิดฆ่าผู้อื่นด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าความคิดอยากฆ่าตัวตายและฆ่าผู้อื่นนั้น นอกจากจะสัมพันธ์กับปัจจัยอื่น ๆ แล้ว ยังมีความสัมพันธ์กับระดับความเครียดที่เกิดขึ้นนั้นคือ ถ้ามีความเครียดในระดับสูงจะเกิดความคิดเหล่านี้ได้สูง ผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มข้าราชการส่วนหนึ่งต้องการความช่วยเหลือดูแลทางด้านจิตใจอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะข้าราชการตำรวจ เพื่อป้องกันอันตรายอันเนื่องมาจากความเครียด ความคิดอยากฆ่าตัวตาย หรือความคิดอยากฆ่าผู้อื่น.